

[Voigt]

i forslaget, at hjælpen skal komme, hvad enten det er et privat redningskorps, et statsdrevet redningskorps, eller det er CF-kolonnen. Bare man gider læse beslutningsforslaget, vil man kunne undgå at skulle fremsætte den slags beskyldninger.

Men jeg kan forstå på et svar fra justitsministeren, jeg har fået på et spørgsmål, at det udvalgsarbejde, man nu har fablet om igennem 3½ år, skulle være afsluttet den 1. januar 1979. Jeg ved ikke, om det er opfattet korrekt. Det vil så sige, at dette udvalg har været 4 år om at finde ud af, at hurtig hjælp er dobbelt hjælp. Det har været 4 år om at finde ud af, at det er en naturlig ting at sende det nærmeste slukningstog til en brand. Det synes jeg nok er en grov behandling.

Jeg vil derfor, samtidig med at jeg takker de ordførere, som var positivt indstillet over for forslaget, henstille, at man presser på og opfordrer regeringen til at fremsætte et lovforslag, således at det, der er opridset dels i beslutningsforslagets tekst, dels i bemærkningerne, virkelig bliver ført ud i livet. Det ville være en god ting.

Og må jeg så ikke henstille til andre partier, at de ikke bare kritikløst siger, at vi fremsætter lovforslag, der er tidsspilde og sådan noget. Prøv dog at se det saglige i dem, og prøv også at forstå motiverne! Vi er trods alt nogle stykker, der kommer ude fra det daglige liv og har været beskæftiget bl. a. på dette område.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Flere ordførere og nu sidst også ordføreren for forslagsstillerne har omtalt det udvalgsarbejde, som jeg refererede til i min indledningstale. Jeg sagde her, at det er et udvalgsarbejde, der foregår under indenrigsministeriet, og som inden for en overskuelig fremtid forventes at være tilendebragt.

Derefter hørte vi fra bl. a. hr. Voigt, at man havde indtryk af, at dette udvalg havde siddet og beskæftiget sig med problemet om, hvorvidt hurtig hjælp var dobbelt hjælp, og nærmest havde smølet forfærdelig meget, og man talte om, at det havde siddet i 3½ år. For at sætte dette på plads vil jeg gerne henviser til, hvad jeg sagde før, og til det svar, hr. Voigt har fået den 23. juni 1978 fra min forgænger, hr. Erling Jensen, at der verserer et større udvalgsarbejde under indenrigsmini-

steriet vedrørende civilforsvar og brandvæsen m. v. Jeg sagde endda, at man også vurderede relationerne til de private redningskorps. Men det, jeg vil sige, er, at dette udvalg har påbegyndt sit arbejde den 1. oktober 1977, og ifølge planerne skulle arbejdet være afsluttet i indeværende år. Det er rigtigt, at der har været talt om udvalgsarbejde også under de tidligere behandlinger af sagen, men når man nærlæser Folketingstidende, som jeg har gjort, medens hr. Voigt talte, ser man, at det, indenrigsministeren bl. a. talte om, var en undersøgelse af ambulancetjenesten såvel uden for som inden for hovedstadsområdet. Det citerede hr. Voigt ikke. Det andet, der blev nævnt, var, at administrationsdepartementet interesserede sig for civilforsvarets forhold. Det blev nævnt i efteråret 1975. Men det udvalg, der er tale om, har altså ikke – jeg ved ikke, om hr. Voigt brugte ordet »smølet«, men han brugte i al fald en forholdsvis nedsættende bemærkning – arbejdet urimeligt længe. Udvalget startede 1. oktober 1977 og er ifølge planerne færdigt omkring udgangen af indeværende år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Fra medlem af folketinget *Erhard Jakobsen*, der har orlov på grund af midlertidig udsendelse i offentligt hverv, har jeg modtaget meddelelse om, at han fra og med den 26. oktober atter kan give møde i tinget. Stedfortræderens, *Bodil Liventhals*, hverv